

SAK 19/20: GENETISK VIKTIG ULV

Det har vært mye oppmerksomhet rundt en finsk-russisk ulv i Hedmark. I følge rovviltforvaltningen har ulven vandret fra Russland – gjennom Finland og rundt Bottenvika og nedover i Sverige før den havnet i Elgå reinbeitedistrikt (Svahken sijte). Ble så flyttet med helikopter til Kongsvinger, og i ettertid har den vandret nordover igjen til ulvesonegrensa i Rendalen, der den sannsynligvis har slått seg sammen med ei tispe.

Det er påvist at dette finsk-russiske individet, som er forvaltningsmerket, har gått til angrep på beitende storfe utenfor ulvesona. Som følge av dette er en kalv avlivet.

Saken reiser en rekke spørsmål og problemstillinger som ikke synes avklart:

- Hvor er det nedfelt at genetikk trumfer beiteprioritet?
- Bør genetisk innavlede individer tas ut så det kan bli plass til finsk-russiske individer innenfor definert sone?
- Begrepene «randsoner» og «bufferzoner» kan ikke ses i «Forvaltningsplan for rovvilt i Hedmark». Er dette definerte begreper i stortingsforlik eller annen lovhjemmel?
- Hvordan skal i så fall «randsoner» og «bufferzoner» forvaltes?
- Bør ikke ulvesonen respekteres jf Stortingsforliket, og ikke utvides?
- Er det dialog med svensk side for å sikre dette finsk-russiske individet?
- Er Landbruks- og matdepartementet, herunder Mattilsynet, aktivt med i forvaltningen når dette går ut over de grenser og mål stortingsforliket har satt?
- Hvilken plan ligger til grunn for å ivareta næringsvirksomhet dersom det er yngling der dette finsk-russiske individet er involvert?
- Hvilke vurderinger er det ellers gjort med hensyn til jakt og friluftsliv?
- Kan genetisk mangfold oppnås på annet vis enn gjennom innvandring fra Russland (og dermed lavere bestand av ulv)?

Som en oppfølging av dette, bes det om en gjennomgang i fellesmøte med rovviltnemnd 4 og rovviltnemnd 5 som redegjør for de ulike problemstillingene og spørsmålene som er reist, samt annen relevant informasjon.